

NOORUSLIK VANA «COPPELIA»

Leo Délibes'i ballett «Coppelia» sündis XIX sajandi teisel poolel Pariisis, ajal, mil ballettide keskpunktiks oli tõusnud virtuoosne baleriin ja kunstipärane lavaline rahvatants oli klassikalise tantsu kõrval omandanud kindla kohta. Paljud tolleage sed balletid olid ühepäevaliblikad, «Coppelia» jäi ja püsib teatrites ju ba üle saja aasta. Lugematud ballettmeisterid on toonud vallatu Coppelia lavale, lahendades teda vastavalt oma tase meele ja maitsele. Svanilda osas on hiilunud kuulsad baleriinid.

Kõige suuremad muudatused on saanud osaks vanale nukkumeistrile Coppeliusele, balleti ühele võtme- kujule. Esimese lavastuse sünge ja müstiline vanahärra on aja kulgedes olnud küll meister, kes usub võivat anda

mukkudele hinge, inimesi nuk- kudena ekspluateeriv ärimees, lihtsalt totakas veidrik. Koreograafiakool va- lis ballettmeister Aleksander

Pildil: LARISSA SINTSOVA Svanilda osas balletis «Coppelia».

D. Prantsu foto

Gorski variandi, mille Coppeli- lius on heasüdamlik, veidi to- riseja vanamees, kes armastab lapsi ja noori. Viimastele tõestab ta oma lihtsa mõtte: elav inimene on huvitavam kõige ilusamast nukest.

Hõlmates kõikide klasside õpilasi on «Coppelia» kooli väga õnnestunud valik. Bal- leti kujud ja nende tegevus vastavad õpilaste eale ja aru- saamadele. Lavastus sobib hästi päevasteks etendusteks. Svanilda on tänulik ja mitme- külgne osa nii noortele, nagu on RAT «Estonia» balleti vast- sed liikmed Larissa Sintsova ja Elena Martinson, pakkudes küllaltki nõudlikke tantsulis- mängulisi ülesandeid.

Larissa Sintsova äratas koo- lilõpetajana huvi Giselle'ina. Võttes arvesse tema väheseid kogemusi peaosade täitmisel, on L. Sintsova leidnud Sva- nildale piisavalt värve, olles kord armunud, solvunud, val- latu jne. Sealjuures püsib L. Sintsova naiivse süzee piiri- des ja lavastuse stiilis. Tants- sus on L. Sintsova kerge, graatsiline. Jevgeni Neff Frantzina on omajagu veetlev,

laval sundimatu ja loomulik. 2. vaatuses võiks otsida veel tabavaid lõbusaid väljendus- vahendeid. J. Neff partnerina ei muutu baleriini toeks ja keerutajaks, vaid jääb partne- riga kontakti ka viimase selja taga olles. Väga hinnatav omadus, mida ei maksaks kao- tada. Tantsutehnika vajab täiendamist ja tööd.

Arvids Ozolinš toob ülal- mainitud A. Gorski Coppeliuse saajaprotsendiselt vaatajani. Noored võiksid lavastuse stiil- litunnetamise osas panna A. Ozolinši esitusest mõndagi kõrva taha.

Balletis on rida variatsioo- ne. Eriti meeldis oma mee- olu ja joonte harmooniaga «Hommik» V klassi tütarlaste esituses. Karakteritantsudest õnnestus paremini masurka. Tšaardaši poiste rühma tants tundub kätteõpitud, vajaka jääb liikumisrõõmust ja siiru- sest. Solistide paarid võiksid lisada esitamisjulgust. Alla- kirjutanule oli meeldiv jälle kord kohata klassikalist vor- mi (adagio, variatsioonid, co- da). Kuna ballett lõpeb coda- ga, võiks lõbusale loole panna punkti, tantsides lõpunumbrit veel vallatumalt ja rõõmsa- malt.

Ballettmeister Herman Siš- kini töö on kandnud head vilja. Ootame huviga järgmist koosseisu. Vana «Coppelia» värske esitus on nauditav ja vajalik.

SENTA OTS